

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Επιτηδεύεται υπό του Ύψιστου της Παιδείας, δε τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδαγωγικὸν εἴδημα, ἀληθεὶς παρακλὴν εἰς τὴν ἀγαθὴν ἠθικοὺς ἀγωγὰς, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως δε ἀνάγνωμα ἐκλεκτῶν καὶ χρησιμῶν εἰς τὸ εὐαγέλιον.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 18. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0, 18
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'. — Τόμ. 4^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1897

Ἔτος 19^{ον}. — Ἀριθ. 42

«ΜΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΗΝ ΖΩΗΝ!»

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Θά σας διηγηθῶ μίαν μικρὰν ἱστορίαν, διὰ νὰ ἰδῆτε πόσον ἔχει δικαίον ὁ Τάκης νὰ ἀγαπᾷ τὸν σκύλον του Ντίκ.

Μίαν φορὰν—πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν,— εἶχεν ὑπάγη μὲ τοὺς γονεῖς του εἰς μίαν ἐξοχὴν παραθαλασσίαν. Ἐκεῖ

ὁ ἐξάδελφός του εἶχε μίαν μικρὰν, πολὺ μικρὰν βαρκούλαν, ἣ ἠποῖα μόλις ἔχωροῦσε δύο ἀνθρώπους, καὶ μὲ τὴν ἠποῖαν τοῦ ἤρθε νὰ κάμῃ θαλασσίους περιπάτους. Μίαν ἡμέραν ὁ Τάκης τὴν εἶδε δεμένην εἰς τὴν ἀπρογιαλιὰν καὶ τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς ἕνα περίπατον. Ἦτο ὀλομόναχος... κανεὶς δὲν θά τον ἐμποδίζε νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλῃ... Δὲν χάνει λοιπὸν καιρὸν, τὴν λύει, πιάνει τὰ κουπιὰ καὶ ἀπομακρύνεται.

Τί ώραία ποῦ εἶνε! Ἡ βαρκούλα χορεύει ἐλαφρὰ ἐπάνω εἰς τὰ κύματα καὶ πηγαίνει, πηγαίνει... Ὁ Τάκης εἶνε εὐτυχής. Νὰ περίπατος μιά φορὰ!..

Ἐξαφνα σηκώνεται ἄνεμος ἡ θάλασσα φουσκάνει· ἡ βαρκούλα χορεύει σὰν δαιμονομένη. Ὁ Τάκης τα χάνει, φοβεῖται, θέλει νὰ γυρίσῃ ὀπίσω... ἀλλὰ δὲν εἰςεύρει νὰ διευθύνῃ τὴν βαρκούλαν—καὶ ἡ βαρκούλα τὸν παρασύρει. Κ' ἐκεῖ που δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κάμῃ, ἔρχεται ἕνα κύμα δυνατό, ἀναποδογυρίζει τὴν βαρκούλαν καὶ μπλοῦμ! πὰρ' τὸν Τάκη μέσα ἐτὴ θάλασσα!..

Ἐντυχῶς εἰςεύρει ὀλίγον κολυμβί. Ἀρχίζει νὰ πλῆθ' ὅπως—ὅπως· ἀλλὰ μὲ μεγάλην δυσκολίαν κρατεῖται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διότι τὸν ἐμποδίζουν τὰ βρεγμένα

ροῦχά του καὶ τὰ μεγάλα κύματα. Σὲ ὀλίγον κουράζεται, ἔξαντλεῖται, κινδυνεύει... Φωνάζει, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τον ἀκούει. Τί λοιπὸν; θά πνιγῇ;... ὦ, τί ἄσχημα ποῦ ἔκαμε νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βαρκούλαν, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ κανένα μεγαλῆτερον!.. Νά, τώρα θά πνιγῇ!..

Ἄλλ' ὄχι! ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ τιμωρηθῇ τόσο σκληρὰ διὰ τὴν ἀνοησίαν του... Τὴν στιγμὴν ἐκείνην περνᾷ ἀπὸ ἐκεῖ ἕνας κύριος μὲ τὸν σκύλον του... Τί ώραίος τί μεγάλος σκύλος, τί μαλιαρὸς, τί δυνατός!.. Βλέπει τὸν Τάκη, καὶ πρὶν ἀκόμη τὸν διατάξῃ ὁ κύριός του, πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κολυμβῶντας τὸν φθάνει. Αὐτὸ ἀκριβῶς τοῦ εἰς χρειάζετο τοῦ Τάκη, δηλαδὴ ἕνα στήριγμα. Στηρίζεται λοιπὸν ἐπάνω εἰς τὸν δυνατόν σκύλον καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φθάνει εἰς τὴν ξηράν... Ἐσώθη!

Φαντασθῆτε τώρα τὸν τρόμον καὶ κατόπιν τὴν χαρὰν τῶν γονέων του! Φαντασθῆτε τὴν εὐγνωμοσύνην ὄλων, καὶ πρὸ πάντων τοῦ Τάκη, πρὸς τὸν σκύλον, ὁ ἠποῖος τὸν ἔσωσε!

Παρεκάλεσε θερμῶς τὸν κύριον ἐκεῖνον νὰ τοῦ τον χάρισῃ, καὶ ὁ κύριος, συγκινηθεὶς ἀπὸ τὸ ἐπιστάδιον, τοῦ τον ἐχάρισε. Καὶ τώρα ὁ Ντίκ εἶνε ὁ σκύλος τοῦ Τάκη. Πῶς τον ἀγαπᾷ, πῶς τον λατρεύει, πῶς τον περιποιεῖται! Μὲ πόσῃ ὑπερφάνειαν τὸν δείχνει καὶ λέγει: «Νά, αὐτὸς ὁ σκύλος μού ἔσωσε τὴν ζωήν.»

Τώρα τελευταίως μάλιστα ἐφωτογραφήθησαν μαζί. Καὶ νά, αὐτὴ ἡ εἰκὼν ποῦ βλέπετε ἐδῶ, εἶνε ἡ φωτογραφία των. Σὰς ἀρέσει; Βλέπετε μὲ τί ἀγάπην, μὲ τί ἐμπιστοσύνην στηρίζεται ὁ Τάκης ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον μαλιαρὸν σκύλον, — τὸν σωτήρα του;

ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ ΚΑΙ ΑΧΛΑΔΙΑ

Η τρανή βαλανιδιά, που με φουντωτά κλάδια θάβνει ως τὰ οὐράνια, 'στὴν μικρὴ τὴν ἀχλαδιὰ λέει με' περηφάνεια:
—Σὲ λυποῦμαι, σὲ πονῶ, γιατί σκύφεις ταπεινὸ, δένδρο μου καὶμένο, καὶ θωρεῖς τὸν οὐρανὸ παραπονεμένο.
Μὰ γιατί—μὲ συγχωρεῖς—νά με φθάσῃς δὲν 'μπορεῖς, μόνο γέροντες χάμου; Μὲ τί ζήλεια θὰ θωρεῖς τὸ ἀνάστημά μου!
Κι' ἀπαντᾷ ἡ ἀχλαδιὰ —Ξεῖρὸ το, βαλανιδιά, πῶς δὲν σε ζήλευσ' με κοντὰ κ' ἐγὼ κλαδιὰ ζῶ καὶ βασιλεύω.
Μὰ, γειτόνισσά καλῆ, μὴν ξεπιάζεσαι πολὺ γιὰ τὴν ἀρχοντιά σου, γιὰ τὴν ὀμορφὴ στολῆ καὶ τ' ἀνάστημά σου.
Τόσα χρόνια σιωπᾶ, μὰ με βιάσεις νὰ 'σὲ πῶ: ἔχει τὴν τιμὴ του κάθε δένδρο 'στὸν καρπὸ κι' ὄχι 'στὸ κορμὶ του.

I. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

1 Οκτωβρίου
ΠΟ τὸ γέισον τῆς στέγης, ἀπέναντί μου; ὕπαρχει μία φωλεὰ.
« Ἄλλοτε — πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ—τὸ λαπόχριστον καλάθκι, τὸ κτισμένον εἰς τὸν τοῖχον με τὴν φυσικὴν κομψότητα, ἦτο τὸ κέντρον τῶν φαιδρωτέρων κελυθμάτων καὶ τῆς θερμότητος στοργῆς. Ἀπὸ τὰς γαίλας τῆς φωλεᾶς, ὡς ἀπὸ ἐξώστην, εἶχαν προβάλλῃ κατ' ἀρχὰς τὰ κεφαλᾶκια τῶν νεοσσῶν, με τὰ πειναλέα στόματα καὶ τὰς στρυγμώδεις φωνάς. Οἱ γονεῖς ἐπετοργίζαν ἀκούραστοι, καὶ με τὸ ράμφος των συνελάμβαναν δλα τὰ ἔντομα τῆς ἀτμοσφαιρας, μεταβιβάζοντες αὐτὰ εἰς τὰ στόματα τῶν μικρῶν. Οὕτω βαθμηδὸν τὰ μικρὰ ἐμεγάλωσαν, ἐδυνάμωσαν, ἔκαμαν πετρά, ἔμαθαν νὰ πετοῦν καὶ τοῦ λοιποῦ συνώδεσαν τοὺς γονεῖς των εἰς τὸ ὠραῖον

ἐκεῖνο κωνήγιον τοῦ ἀέρος. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπλανῶντο ὅλην τὴν ἡμέραν, τρώγοντα καὶ ψάλλοντα, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπέστρεφαν εἰς τὴν φωλεάν, εἰς τὴν καλὴν στέγην, ἣ ὅποια τὰ ἐπερίμενε, διὰ νὰ τα προφυλάξῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς νυκτός. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν πολλὰκις, ὅταν ἐξαίφνης ἠγειροτο ἄνεμος καὶ ὁ οὐρανὸς ἐκαλύπτετο ἀπὸ νέφη, εἰς τὴν φωλεάν εὐρισκον πάλιν ταχὺ καὶ ασφαλεῖς καταφύγιον. Ἀς ἔβρεχεν ὅσον ἤθελε! Τὰ πουλάκια, ὅπως τὰ παιδιὰ εἰς τὸ παράθυρον, ἐπρόβαιναν εἰς τὸν ἐξώστην τῆς φωλεᾶς καὶ ἐδιασκέδαζαν με τὸ θέαμα τῆς βροχῆς.
Τὶ ὠραία ζωὴ! Πόσον ἐφαίνοντο εὐχарιστημέναί αἱ χελιδόνες!
Ἄλλ' ἰδοῦ τὸ Φθινόπωρον ἤλθεν. Ὁ καιρὸς εἶνε ἀκόμη ὠραῖος· ὁ ἥλιος λάμπει θερμὸς. Κι' ὅμως ὁ χειμὼν ἔρχεται, ἐγγίζει. Πῶς τὸ ἠξεύρουσιν αὐτὸ αἱ χελιδόνες; Εἰς ποῖον Ἡμεροδείκτην, εἰς ποῖον βαρόμετρον τὸ εἶδον;
Ἄ, ἔχουν ἐν βαρόμετρον τέλειον καὶ ἀλάνθαστον αἱ χελιδόνες: Εἶνε τὸ Ἐυστικτον. Αὐτὸ ταῖς ὀμλεῖ, πρὶν ἀρχίσῃ ἀκόμη τὸ ψῦχος, πρὶν φανῆ ὁ χειμὼν. « Φύγετε, φύγετε ἀπ' ἐδῶ, ταῖς λέγει. Μὴ σας πλανᾷ ὁ ὠραῖος αὐτὸς οὐρανός, τὰ πράσινα αὐτὰ δένδρα, ὁ γλυκὺς αὐτὸς καιρὸς. Ὁ χειμὼν ἔρχεται με τὴν παγωμένην του πνοήν. Μετ' ὀλίγον θὰ σκεπᾶσθ' τὸν οὐρανὸν με σύννεφα καὶ τὴν γῆν με χιόνι. Θὰ ἐκδύσῃ τὰ δένδρα, θὰ μαράνῃ τὰ ἄνθη καὶ θὰ παγώσῃ τὰ νερά. Ἐρημία καὶ ψῦχος, ὅπου τῶρα θερμότης καὶ ζωὴ. Ἄλλοίμονον, ἂν σὰς εὐρῆ ἐδῶ! Φύγετε! Φύγετε!»
Καὶ αἱ χελιδόνες ὑπακούουν. Συναθροίζονται ὅλοι, συγκροτοῦν συμβούλια, κάμνουν γυμνάσια πτήσεως, καὶ ἀπέρχονται πανστρατιᾶ. Φεύγουσιν πρὸ τοῦ χειμῶνος, καὶ πηγαίνουν ἐκεῖ ὅπου θὰ συναγθῶσιν πάλιν τὴν ἀνοιξιν, τὸν ἥλιον, τὰ ἄνθη, τὴν εὐτυχίαν. Τὶ μακρὸν καὶ κοπιαστικὸν ταξιδεῖον! Ἄλλ' ὅποιος πλοῦτος φωτὸς καὶ θερμότητος τὰς ἀνταμείβει εἰς τὸ τέλος του!
Καὶ ἀπέναντί μου, ὑπὸ τὸ γέισον τῆς στέγης, ἣ φωλεὰ τῶν χελιδόνων ἀπομένει ἔρημος.
Καὶ πόσα ἄλλαι μαζὶ τῆς! Εἰς πᾶν βῆμα θὰ συναντήσω τὰ μικρὰ αὐτὰ εἰρέπια, νὰ μου λέγουν ἀπὸ τὴν χαίνουσαν ὀπήν των: « Ὁ χειμὼν ἔρχεται!»
Ὅποια μελαγχολία! Πόσας σκέψεις διεγείρει ἡ ἐγκαταλελειμμένη φωλεὰ. Αἱ παιδραὶ χελιδόνες με ἄφησαν μόνον με τὸν χειμῶνα.
Ἄλλ' εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει ἡ ἐλπίς. Αἱ χελιδόνες θὰ ἐπιστρέβουν. Καὶ μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ἔσως ἀκόμη θὰ κάμνη ψῦχος, ἡ ἐγκαταλελειμμένη φωλεὰ θὰ ἐπανεύρη

τοὺς πτερωτοὺς τῆς κατοίκους, θὰ μετριάσῃ, θὰ φαιδρυνθῇ, καὶ θὰ μου εἴπῃ με κελυθμάτα « Ἡ ἀνοιξὶς ἔρχεται!»
Οἱ ποιηταὶ ὅλων τῶν ἔθνων καὶ ὅλων τῶν αἰώνων ἐχαίρεισαν με χαρὰν τὴν χελιδόνα ἐρχομένην, καὶ φεύγουσαν τὴν ἀποχαιρέτισαν με λύπην. . . Πόσοι στίχοι περιπτάνται εἰς τὸν νοῦν μου, ἐν ᾧ βλέπω ἀπέναντί μου τὴν φωλεάν! Ἄλλ' ἐξ ὅσων γνωρίζω, μοῦ ἀρέσει περισσώτερον ἡ φιλέλλην καὶ ποιητικωτάτῃ ἐκείνῃ χελιδὼν τοῦ γάλλου ποιητοῦ Θεοφίλου Γωτιέρου, ἣ ὅποια λέγει πρὸς τὰς συντρόφους τῆς: « ὦ, τί εὐμορφα ποῦ εἶνε εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπάνω εἰς τὴν γηραιάν Ἀκρόπολιν! Κάθε χρόνον πηγαίνω ἐκεῖ καὶ κτίζω τὴν φωλεάν μου εἰς τὰς μετώπας τοῦ Παρθενῶνος. Καί εἰς τὴν κορυφίδα ἣ φωλεὰ μου σκεπάζει τὴν τρύπαν μίαν σφαιρὰς τηλεβόλου.
Ἄλλὰ τί θαυμάσιοι ποῦ εἶνε οἱ στίχοι τοῦ πρωτοτύπου!
Tous les ans j'y vais et je niche Aux metopes du Parthénon; Mon nid bouche dans la corniche Le trou d' un boulet de canon . . .
5 Οκτωβρίου.
Πρόκειται νὰ κληρωθῇ τὸ λαχεῖον τῶν Ἀρχαιοτήτων.
Ὁ Γιάγκος ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ Φάληρον, κλαίων ἀπαρηγόρητα.
— Τί ἔχεις κάλι; τὸν ἐρωτᾷ ἡ μητέρα του.
— Χί, χί, χί. . . μοῦ ἔπεσε. . . μοῦ ἔπεσε τὸ Λαχεῖο!
— Ἐ, καὶ γι' αὐτὸ κλαῖς; Για νὰ τὸ ἰδοῦμε λοιπὸν!
— Μὰ μοῦ ἔπεσε 'στὴ θάλασσα, μαμά!
Ὁ περιμένων νὰ πλουτήσῃ ἀπὸ Λαχεῖον, σημαίνει ὅτι εἶνε ἀνίκανος νὰ τὸ κάμῃ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον.
Φ.
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΩΜΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ
ΕΜΠΝΕΥΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝΥΜΩΝ
Ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Φιλομούσου Παιδὸς δὲν λείπει ποτὲ τὸ βιβλίον.
Ἄς το ἀκούσουν οἱ Ὑπερασπισταὶ τῆς Πατρίδος: Τὸ Ἑλληνικὸν Φρούριον εἶνε ἀπὸρρητον, ὅταν ἀντὶ ταίχους προβάλλῃ ἀνθρώπινα στήθη με ἀσπίδας τὰς Παλλούσας Καρδίας των.
Τὸ Σύνταγμα μας δὲν ἀγνωρίζει κανένα τίτλον καὶ κανένα εὐγενῆ. Τὸ Σύνταγμα τῆς Διαπλάσεως ἐξαιρετικῶς ἔχει δύο: τὸν Δον Κολοκόθαν Πάτερων (ἀπὸ τὴν Ἀνδαλουσίαν) καὶ τὸν Κόντε Ραπανάκην (ἴσως . . . ἀπὸ τὸ Ἴονιον Πέλαγος.)

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ (Συνέχεια: ἴδε σελ. 325).

— Ὁραῖω ἐντούτοις νὰ ὁμολογήσω ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος, ὅτι ἔως τῶρα δὲν μου ἐδόθη εὐκαιρία νὰ δοκιμάσω τὴν λέμβον μου. Ἄλλὰ τὰ πάντα ἔχουν ὑπολογισθῆ ἔκ τῶν προτέρων, ὅπως ὥστε ὅλοι αἱ πιθανότητες νὰ εἶνε ὑπὲρ αὐτῆς. Μὲ ἤσυχον λοιπὸν συνείδησιν εἰμυρῶ νὰ ἐπιβιβάσω καὶ νὰ ἐμπιατευθῶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν ἐνδὲ ἀνθρώπου, ὅταν μάλιστα εἶνε ναυαγός. . . Τί λέγετε, καπετὰν-Μαές;
— Ἐδῶ τὰ μπλέξαμε! ἐσκίθη ὁ πλοίαρχος. Τί νὰ προτιμήσῃ κανεὶς καὶ κτίζω τὴν θάλασσαν; Μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ με τὰ δύο ἣ σωτηρία εἶνε ἐπίσης προβληματικὴ.
— Ἐμένα δὲν με μέλει, εἶπε τότε ὁ Ἰωάννης. Ἀφ' οὗ ὁ Μαές διατάξῃ, ἄς ἀποφασίσῃ λοιπὸν ἡ τύχη. Μὴ γένοιτο νὰ καταχρασθῶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ νὰ κερτήσω θέσιν εἰς τὸν ἀέρα, ἀφῆνων τὸν σύντροφόν μου εἰς τὴν θάλασσαν! Ὁχι! ὄχι! Ἡ τύχη ἀποφασίσῃ. Ἀέρας ἢ θάλασσα; Κορῶνα ἢ γράμματα;
— Εἶσαι τρελός! εἶπεν ὁ Πέτρος. Εἶνε περίστασις αὐτὴ διὰ μεγαλοφυΐας; Δὲν βλέπεις, που ἀρχίζει πάλιν τρικυμία;
— Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἴσα-ἴσα θὰ παίξωμιν! ἀνέκραξεν ἀποφασιστικῶς ὁ Ἰωάννης. Ἐμπρός! κορῶνα ἢ γράμματα;
Καὶ ἐγονάτισεν ἐπὶ τῆς τρόπιδος, ὅπως καὶ ὁ πλοίαρχος, ἔτοιμοι διὰ τὸ παγινίδιον.
— Ναί, εἶπεν ὁ Ὁλλανδός· ἀλλὰ τί θὰ στρήψωμιν; Νομίζω ὅτι εἰς τὴν στέπες μας δὲν ὑπάρχει πλέον κανεὶς ἔθνος καὶ καμμίαν ἐποχὴς νόμισμα!
— Μπᾶ, καὶ γι' αὐτὸ σκελετίζεσαι; Νά, ἐδῶ ἔχω τὰ οικογενειακά μας γάντια. Κορῶνα εἶνε τὸ μέρος ποῦ ἔχει τὸ οἰκόσημον καὶ σημαίνει βάρκα· γράμματα εἶνε τὸ ἄλλο μέρος, καὶ σημαίνει ἀερόστατον.
Ὁ Πέτρος ἀνύψωσε τοὺς ὤμους, μὴ γνωρίζων ἂν ἔπρεπε νὰ γελᾶσῃ ἢ νὰ κλαύσῃ.
— Ἐλα, ἔλα, κάμε γρήγορα, μποῦφο, εἶπε καὶ πρόσεξε προπάντων μὴ μου ρίξῃς τὰ γάντια 'στὴ θάλασσα!
Ὁ Ἰωάννης ἐξεδίπλωσε τὰ χειρόκτια καὶ ἔρριψε τὸ ἔν πρὸς τὰ ἐπάνω με μὲγάλην προσοχὴν, ὥστε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἐπικινδύνως.
— Κορῶνα! ἐφάνησεν ὁ πλοίαρχος. Το γορῶντιον ἔπεσε.
— Κορῶνα εἶνε! εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Ἐλα, κακόμοιρε Μαές, ἣ βαρκούλα χά-

ρισμά σου! Ἐμπρός! Χόπ! Ἄς χωρισθῶμεν! Χαῖρε!
— Καλὴν ἀντάμωσιν, πῆς καλλίτερα, δαβόλα! . . Ἄλλὰ τί θὰ φάγω καὶ τί θα πῶ; . . . Πίσω μου σ' ἔχω, Σατανᾶ! Δυὸ μέρες τῶρα ἔχω ἐδῶ-χάμω. . .
— Νά, νά, σῶπασε! διέκοφεν ὁ Πέτρος, καὶ μετεβίβασεν εἰς τὴν βάρκαν ἕνα χοιρομέρι, ἕνα μπουκάκι κρασί καὶ ἕνα φωμί.
— Ἄ, ἔτσι μάλιστα! εἶπεν ὁ πλοίαρχος κάτωθεν, καταβροχθίζων ἀπὸ τῶρα διὰ φλογεροῦ βλέμματος τὰ τρόφιμα.
— Ἐχει καὶ γιὰ μᾶς, Ἰωάννη, ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος. Δὲν ἐμβαίνω ποτὲ εἰς τὸ ἀερόστατον, χωρὶς νὰ πάρω μαζί μου ὅ,τι χρειάζεται. Ἄλλὰ, σὲ παρακαλῶ, ἐλευθέρωσε τὴν κοιλίαν σου καὶ τὴν ῥάχην σου ἀπὸ αὐτὰ τα κινώτια. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σε πάρω με ἔλ' αὐτὰ τὰ φοβερά παραρτήματα.
— Ἄ!!! εἶπεν ὁ Ἰωάννης ἐμβρόντητος. Ν' ἀφήσω τὴν μηχανὴν καὶ τὰς πλάγκας μου; τὰς ὑποβρυχίους μου φωτογραφίας; . . .
— Ὅριστε μας! Δὲν χωροῦσε ὁ ποντικὸς 'στὴν τρύπα του, κ' ἔπερνε καὶ κολοκύθες! . . . Εἶνε ἀνάγκη, σοῦ λέγω, νὰ τᾶφήσῃς· εἰδαμὴ δὲν ἐγγυώμαι οὔτε διὰ τὴν ζωὴν σου, οὔτε διὰ τὴν ζωὴν μου.
— Ἄ!!! ἔκαμαν εἰς ἄλλον τόνον ὁ Ἰωάννης, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν καὶ τὸ κινώτιον με τὰς πλάγκας.
— Καὶ πόσα προσοχὴ! Ἡ βάρκα καταβαίνει. . . Τὴν ἔχω δέση εἰς τὸ ἄφθασεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. Ἄν ἔχῃς κανένα μαχαίρι, κάψε κάτω κάτω τὰ σχοινιά, ἐλευθέρωσε τὴν βάρκαν, καὶ ἀνέβα σὺ με τὴν κλιμάκα. Ἰστερα ὁ καπετὰν-Μαές ἄς ἐπιβιβάσῃ ὅπως ξεῖρη καλλίτερα.»
Καὶ αὐτὰ ποῦ ἔλεγεν ὁ Πέτρος, ἐγίνοντο ἀκρεβέστατα: Ἡ βάρκα ἐφθασεν εἰς τὴν θάλασσαν, με δυὸ μαχαίριες ἣ-

λευθερώθη ἀπὸ τὴν κλιμάκα, ἣ ὅποια τὴν συνέδεε με τὸ ἀερόστατον καὶ με πέντε-ἕξ σκαλοπατήματα ὁ Ἰωάννης ἀνῆλθεν εἰς τὸ σκαφίδιον τοῦ ἀερόστατου, ἐν ᾧ ὁ πλοίαρχος Μαές ἐπεβιβάζετο ἠσυχῶς εἰς τὴν βάρκαν του.
Μᾶσα εἰς τὴν βάρκαν εὗρεν ἕνα πανάκι μικρὸν, τυλιγμένον εἰς ἕν νανοειδὲς κατάρτι, ὡς καὶ δύο κόπας μικροσκοπικᾶς.
Ἐπάνω, εἰς τὸ ἀερόστατον, ἤρρισαν νέοι χειρισμοὶ· ἐσύρθησαν σχοινία, ἐστράφησαν τροχαεῖα, καὶ ἡ μηχανὴ τοῦ ἀέρος ἐξεκίνησεν, ἀναβαίνουσα, ἀνυψομένη, φεύγουσα, — σφαιρα, πετρά, καλάθος, μηχαναί, τροφαί, ἀεροναῦται, δλα!
Ὁ πλοίαρχος Ἄνθιμος Μαές καὶ ὁ Ἰωάννης Μαντζουράνας ἀντήλλαξαν πολλὰ καὶ διάφορα σημεῖα ἐγκαρδίου ἀποχαιρετισμοῦ. Ποῦ, ποῦ καὶ πῶς ἐμελλον ἄρα γε νὰ ἐπανίδουν ἀλλήλους;
Τέλος ὁ Ὁλλανδὸς δὲν διέκρινε πλέον, παρὰ ἐν σημεῖον λευκὸν εἰς τὰ σύννεφα. Ἦτο τὸ ἀερόστατον, τὸ ὅποιον ἐξηκολούθει ν' ἀναβαίνει.
Ἄλλὰ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐνόμισαν, ὅτι διακρίνουσιν ἐπίσης κάτι τι λευκὸν, στίχον κάτω τὴν ἀπειρον ἔκτασιν τῆς θάλασσης. Ἦτο τὸ λευκὸν πανάκι τῆς βαρκούλας, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀνοίξῃ ὁ Ἄνθιμος Μαές.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.
ΣΚΗΝΑΙ ΕἰΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ
Τὸ ἀερόστατον ἐξηκολούθησε νὰ ἀναβαίνει, ἔως οὗ ὁ Πέτρος Μαντζουράνας ἔκρινε καλὸν νὰνακόψῃ τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορείαν καὶ νὰ το διευθύνῃ πλέον ὀριζοντίως πρὸς τὴν Ὁλλανδίαν, διότι ὡς εἶπομεν, πρὸς τὴν Ὁλλανδίαν διευθύνετο ὁ ἀεροναῦτης, ἐπιστρέφων ἐξ Ἰουτλάνδης. Πρὸς τοῦτο συνεβουλεύετο μίαν πυξίδα καὶ ἔκαμνε διαφόρους ὑπολογισμοὺς.
Ὁ Ἰωάννης ἠσθάνθη κάτι τι νέον καὶ κατ' ἀρχὰς δυσάρεστον. Φερόμενος

«Ὁ Ὁλλανδὸς δὲν διέκρινε πλέον, παρὰ ἐν σημεῖον λευκὸν εἰς τὰ σύννεφα.» (Σελ. 333, στήλ. γ')

εις τὸν Διαγωνισμὸν τῶν λύσεων. Εἰς τοὺς ἀλλοθι διαγωνισμοὺς μέλιστα, δια τὰ δέξια εἰμποροῦν νὰ λάθουν μέρος, διότι δια εἰμποροῦν νὰ ἔχουν διαφωτιστικὴν ἀπάντησιν· ἀλλ' αἱ λύσεις εἶνε αἱ ἴσαι καὶ ὅ,τι εὐρὴ ὁ εἶς, ὅτι τὸ εἶπη καὶ εἶς τὸν ἄλλου.

Ὡ, ἀδύνατον, Ταπεινὸν ἴσ' μου, νὰ ἐνθυμηθῶ τώρα διατὶ δὲν ἐδημοσιεύθῃ ἐν Παιδικῶν σου Πνεύμα! Ἀκαθάρτα τόσα πολλὰ, ὥστε δὲν εἰμποροῦν νὰ κρατῶ λῆρον καὶ νὰ διδῶ λόγον. Σοῦ στέλλω σήμερον διὰ τὸ βραβεῖόν σου μίαν «Μαρουσιανὴν χρυσοδέτον».

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν τάσην σου ἀγάπην καὶ διὰ τὰς καλὰς σου ὑποσχέσεις, ἀγαπητῆ μου Διευκρινιστῆ Σ. Τὸ ψευδώνυμον *Ναυτικὴ Πόλις* ἀνέκει ἦδη εἰς ἄλλην. Δὲν περὶ αἰετὸς ὅτι ἐκλέξῃ κανὲν ἄλλο καὶ ὅτι μοῦ γράφῃς συχνά· δὲν εἶν' ἔτσι:

Νεαρὲ Στρατιῶτα, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω. Ἐλπίζω ὅτι θὰ συνήγησες ἦδη τὸν φίλον μου Ζάχρον καὶ θὰ συνεργάσει μετ' αὐτοῦ διὰ τὸν Μικρὸν Σύλλογον. Ὁ ἐνθουσιασμός σου μὲ κολακέει πολὺ. Ἄν θέλῃς, στείλε πρὸς τὴν Ἐ.π. Α. τὰ φυλλάδιον ἐκεῖνο. Σ' εὐχαριστῶ.

Μὰ πῶς ἤθελες νὰ σου γράψω, *Γλυκεῖα* ἡ Ἀηδὼν, ἄρ' οὐ δὲν μου ἔγραφες οὐ; Ἐγὼ μόνον ἀπαντῶ, καὶ κατ' ἡμέραν πού μου γράφεις τὸν ἀπαντῶ, ὅτι πολὺ ἐλυπούμην πού δὲν μου ἔγραφες τόσον καιρὸν. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς θερμὰς σου ἐνεργείας. Μὰ νὰ μου γράφῃς!

Ἐλπίζω μὲ χαρὰν μου, *Ναυτοπούλα*, ὅτι ἐπιδοθήσασαι τὸ γραφεῖόν μου καὶ τὸ ὀνόμασας *τερπιδότατον*.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάξουν: — τὸ *Λαίμαργον Γαζάνη* μετὸν *Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους*, *Ἑλληνικὴν Σημαιοῦ*, *Ρωμαίων Κικέρωνα*, *Ποιμερικὴν Φλογεράν* καὶ *Κολοσσὸν τῆς Ρόδου* — ὁ *Ἡρακλῆς Κηλῆροφ* μετὸν *Οιδίπδαν* *Ἱθακίων*, *Τρεχαγυροπόπουλον*, *Ἑλληνικὴν Καρδιάν*, *Νέον Ἡρακλῆ καὶ Ναυτοπούλαν* — τὸ *Ἄνθος τῆς Ἐνδοχίας* μετὸν *Ἐλ-ληνίδα Καλλιτέχνην* καὶ *Ἀρχαῖον τῆς Ἐνδοχίας* — ἡ *Ἐξέδρα Πατρῶν* μετὸν *Ἀρσένιον Κέρκυραν*, *Βασιλικὴν Σαματίαν*, *Ἀνθιαμένην Ἀμυδαλίαν*, *Σοφὴν Κόλλαν*, *Μόσαρ*, *Ἑλληνικὴν Θάλασσαν* καὶ *Ἐθνικὸν Ἰγμυρ* — ὁ *Στρατηγὸς Ἀρτίδας* μετὸν *Χαλασμόν Κόσμον* καὶ μετὸν *Σημαιοῦ τῆς Ἀγίας Λαύρας* — ὁ *Ταῖν-Ταῖν* μετὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέαν* καὶ *Ποιμερικὴν Φλογεράν* — ἡ *Ρωμηοπούλα* μετὸν *Κόντες Ραπανάκην* καὶ τὴν *Διμιλίαν Εἰμαρμένην* — ὁ *Ἐθνικὸς Ἰγμυρ* μετὸν *Φιλέλληνα Μικρασιάνην*, *Γαληνισίαν Θάλασσαν* καὶ *Λευκὸν Ρόδον* — ὁ *Μέλας Ἀετὸς* μετὸν *Ἑλληνικὴν Καρδίαν* καὶ *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέαν* — ἡ *Κροκοπέλας* μετὸν *Ταῖν-Ταῖν*, *Δὸν Κιχόνην*, *Ἀρσένιον*, *Κάτασπον Ἀράτην*, *Τρεχαγυροπόπουλον*, *Πηγολαπίδα*, *Ἑλληνικὴν Σημαιοῦ*, *Ἀρσένιον Ἐκμα*, *Φλίν-Φλίν Ἀρχηγῶν Πανδύλων* καὶ *ὑπερασιατικὴν τῆς Πατρίδος* — τὸ *Ἰόνιον Πέλαγος* μετὸν *Δίον* τοὺς ἐν *Κερκίρᾳ* συνδρομητὰς μου — ἡ *Κερκίρα* καὶ *Νῆξ* μετὸν *Ἀρσένιον Κέρκυραν*, *Ἑλληνικὴν Σημαιοῦ*, *Δὸν Κιχόνην*, *Μαθρον Πηλῆνην*, *Ἡρώϊκην Πάργαν* καὶ *Δεκαπενταετηρὶ Ἡολαρχον* — ἡ *Βίγλα* μετὸν *Τι με μέλει* — ἡ *Ἐλευθερία Κορβίλλου* μετὸν *Ἀθανάσιον Πετραλιάν* — ἡ *Κόρη τοῦ Ἡλίου* μετὸν *Τσοῦγγραν*, *Βασπίδα* καὶ *Ἀρχαῖον τῆς Φιλίας* — ὁ *Ἐμ. Λύδης* μετὸν *Ἡσυχὸν Ἀράκην* — τὸ *Ἄσμα τοῦ Ὀρφέου* μετὸν *Δὸν Κιχόνην* — ὁ *Ἀετὸς τῶν Ὄρειων* μετὸν *Ἀγκάδι*, *Θαλασσοῦλῆν*, *Ἡρώϊκην Πάργαν*, *Ἀνεμοστρόβιλον*, *Βίγλαν*, *Δέαν* καὶ *Ἰωάννην Μαρκετίην* — ἡ *Γλυκεῖα* μετὸν *Ἀρχιναύαρχον*

Θεμιστοκλέαν, *Σκωθροπὴν Σελήνην*, *Ναυτοπούλαν*, *Δὸν Κιχόνην*, *Ἐσοί μαρσέσι*, *Κῆμα τῆς Σαλαμίνας*, *Ἀδαλουσίαν*, *Τρεχαγυροπόπουλον*, *Ἰριδα* καὶ *Ἰθάκην τῆς Σεντός*. — ὁ *Νικηφόρος ὁ Βούρνης* μετὸν *Ἀυτοκράτορα Ἐδουάρδον*, *Νοῦρὸν*, *Κυριόπουλον*, *Δέαν*, *Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους*, *Ταπεινὸν ἴσ' μου*, *Δὸν Κολοσσὸν Πάτερων*, *Μέλλουσαν Καλλιτέχνην*, *Ἑλληνικὴν Σημαιοῦ*, *ὑπερασιατικὴν τῆς Πατρίδος*, *Σαθὴν Καρτέζιουσαν*, *Ὀλυμπιονίκην* καὶ *Σερησεμένην Πουλίαν*.

Ἀσκαμοὶ πληροφορίας. — ἡ *Μέλλουσα Καλλιτέχνης* συμπεριεῖ μετὰ εἰς εἰς περὶ αὐτῆς ἡ *Γενναία Ἑλληνὶς* καὶ τῆ προτείνει νὰ νοήσῃ ἀλληλογραφίαν. — ἡ *Ἀρχαία τῆς Ἐνδοχίας* ἐρωτῆ τὴν *Νέαν Ἑλλάδα* ἀν ἀγαπᾷ ἀκόμη τὰ γαυράλα. — ἡ *Ρωμηοπούλα* ἀσπάζεται τὴν *Ἐνδοχίαν Ὀρθριν* καὶ παρακαλεῖ τὸν *Κόντες Ραπανάκην* νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν του. — ἡ *Κόρη τοῦ Ἡλίου* ἀσπάζεται δια τὰς *Ἀρχαῖας* — ὁ *Ἐμμανουὴλ Γ. Λύδης* προτείνει ἀλλαγὴν *Μ. Μυστικῶν* εἰς τὸ *Ἡσυχὸν Ἀράκην* διὰ νὰ γνωρισθῶν, καὶ ἀπὸ κοινού, καὶ μετὸν *Τρεχαγυροπόπουλον*, νὰ ἰβρῶσιν ἐν *Ἀλεξανδρείᾳ* ἄχι *Μικρὸν*, ἀλλὰ *Μέγαν* Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῆς *Διαπλάσεως*. — ὁ *Ἀνδρέας Σουλιώτης* ἐρωτᾷ τὴν *Μέθυσαν* πῶς λέγονται τὰ ἐκ Βόλου ἐξαδέφια τῆς. — ἡ *Ναυτοπούλα* ἀσπάζεται τὸν *Ἰγμυρ τῆς Ἐλευθερίας* μετὰ ἑκάστην τοῦ ἴποιου, λέγει, συνταξιδεύσασαι (;

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ *Διαπλάσις* πρὸς τοὺς φίλους τῆς: *Α. Θ. Πολυζωίδην*, *Ἀρσένιον τοῦ Φαλήρου* (τὴν *πρώτην*, ἢ ποία μετὰ τὴν πρόσκλησιν, ἀναπέσει τὴν συνδρομὴν τῆς) *Φιλελεύθερον Ἑλληνα* (ὁ ὁποῖος φρονεῖ εὐσεβῆς περὶ συστάσεως Σουλλόγου), *Ἐνδοχίον Παιδιστῶν* (ἵαν προσεχῶς), *Ἡρακλῆ Ν. Κηλῆροφ*, *Τικ-Τάκ*, *Ἐξέδρα Πατρῶν* (ἵασι συμπησμένον), *Ἀλέξανδρον Οἰκονομίδην* (ὁ *Ἀρχαῖος Ἀρσένιος* ἔλασσε νάνταλλάξ, διότι συναπλήρωσε τὸ λευκωμῶ του) *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς*, *Στρατηγὸν Ἀρτίδαν* (δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι μετὰ τὰ μαθήματα, θὰ εὐρίσκη ὄλιγον καιρὸν νὰ μου γράφῃ) *Μέλινα Διαβόλου* (ἑλπίσω, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ πᾶσιν δια αὐτὰ τὰ παρῶνα) *Δελφίνα τοῦ Ἐξέδρου*, *Μέλινα Ἀετῶν* (ὄχι μόνον ἀπ' αὐτὰ λαμβάνει κανεὶς ψευδώνυμον ὀνόμας), *Σουσοῦρδαν*, *Σέλευνον τὸν Κερκίρον* (ἔστειλα βίαν αἰ Π. Ἀρσένιος μετὸν σερῶν του) *Τι με μέλει*, (θῆλω κ' ἐγὼ πολὺ νὰ σε ἴδω εἰς τὸ κερπινόν μου γραφεῖόν) *Μικρὸν Ἐθελοντῆν* (δὲν ἤξευρω, διότι ἔχει καιρὸν νὰ μου γράφῃ) *Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους* (ἀπ' ἑλπίδας, φιλίας, καὶ ἑλληνικὰ καὶ ἔνεα) *Ἰωνικὴν Ἀκτὴν* (ἢ ὅποια εὐρίσκη τὸ περιοδικὸν μου τερπινότερον τῶν *Γαληνικῶν* καὶ τῶν *Ἀγγλικῶν ἀκτῶν) Βίγλαν*, *Μαθρον Πηλῆνην*, *Ἀγὴ Σβίος* (ὁ *Ἀνανίας* σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν ὄφραϊν ζωγραφίαν) *Θεῶν τοῦ Ζαπτείου*, *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (καλῶς τὸ δέχθηκα!) *Ἀλύτην*, *Κόρη τοῦ Ἡλίου* (ἔστειλα ἀπ' ἑλπίδας) *Σοφὸν Σολομῶνα*, *Ψαρποῦλαν*, *Ἐσπερίαν Ἀράν*, *Μέλλουσαν Ναυαρχον* (ἔστειλα) *Ἀνδρέον Σουλιδῆν*, (καὶ πάλιν αἱ προσέσεις σου ἀναβάλλονται, δι' ἂν λόγον σου εἶπα εἰς τὸ προηγούμενον) *Ἄσμα τοῦ Ὀρφέου* (ὁ, καιρὸν πού ἀγαπᾷς ὅσον πολὺ τὴν μουσικὴν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ προοιχεῖ) *Ἀνδρέον Ἀρτοῦστην* (δὲν ἤξευρω ἀκόμη πιθανὸν ὅμως νὰ εἶνε κανὲν ἀπὸ τὰ νεώτατα τοῦ *Βέρν*) *Μαγευμένην Ἀμορσιάλαν*, *Ἀετῶν τῶν Ὄρειων* (ἔστειλα εἰς καλὰ;) *Θαυμαστήν τῶν Ὀρειῶν* (ἔστειλα ἵασι καλὰ;) *Θαυμαστήν τῶν Ὀρειῶν* (ἔστειλα ἵασι καλὰ;) *Στέφανον Κόσμον* κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΕΚΗΣΕΙΣ
 Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 11 Νοεμβρίου ε. ε.

856 Ἀετίζετρος.
 Μὲ τὸ ἔλιν μου σοὶ δίδω ὅ,τι κ' ἂν ἐπιθυμῆς, μετὰ τὸ ἤμισυ μου ὅμως μέρος μόνον ἐν τῆς γῆς.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τρεχαγυροπόπουλου

857. Στοιχειῶ γραφῶς.
 Διδῶ σίγμα, βῆλε μετὰ καὶ ἀμέσως ἐπὶ στιγμῇ τὸ νησί θὰ σε ἀφήσῃ ἐπὶ τὸ νερὸ θὰ περπατήσῃ.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Παλιερίου τῆς Ἀατίας

558. Μωσαϊκῶν.
 Ὁ Ἀνανίας ὁ σοφὸς κ' ἡ ἀδελφὴ του Ἀγάπη καθὼς κ' ἡ Μάρθα ἡ καλὴ μετὰ μ' ἔναν Ἀγάπη Ἄν μου ἐδάνεισαν ποτὶ καθένας ἑνα γράμμα; Ἐν ὄργανον γλυκῶνον θὰ εἶχα ἐν τῷ ἀμά.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τριγονίου

559-541. Κερκίρμεινα ὀνόματα γυναικῶν
 1. Διὰ τῆς ἐπιμελείας τὰ πάντα κτῶνται.
 2. Ὅσον ὄφραϊ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τόσον μεγαλοπρεπὴς ἡ ὀψίς.
 3. Ἡ εὐμάρεια μαλακῶς καὶ μικρὰς φύσεως συντροφεύει.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἰωνικῆς Ἀατίας

542. Κλαμακωτόν.
 Νάντακαταταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ γινώσκασται εἰς τὸ δεξιὸν σκέλος πῶς τῆς Τουρκίας, εἰς τὸ ἀριστερὸν πῶς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν κατωτέρην βαθμίδα ἐπίθετον τῆς Δημητρως, εἰς τῆς μεσαιωνικῆς τοῦ Αἰγαίου καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχαῖοτατος ἔθρατος.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀσπιδόλης Ἀσπιδόλης

543-546. Μαγικῶν γράμμα.
 Τῇ προσθήκῃ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πάντοτε συλλαβῆς εἰς ἐκάστην τῶν κατωτέρω λέξεων σχηματίσασαι ἑλίας τῶσας λέξεις:
 κύρ, μαθῶν, πᾶς, φύμα.
 Ἐστὴν ὑπὸ Αἰετ. Σ. Οἰκονομίδου

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ
 τῶν πνευματικῶν ἀκτῶν τῆς 23 καὶ 20 Ἀπριλοῦ 1897.

446. Χιτών, χιών. — **447.** Ἀυσίας.
448. ΔΑΝΑΗ 449. 450.
 ΧΑΒΡΗ Α
 ΖΗΝΩΝ ΑΡΑ ὍΣΑ
 ΑΙΝΟΣ ΑΘΗΝΑ ΣΥΝ
 ΑΕΤΟΣ ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΝΑ

451-455. 1. Βόνσκας. 2. Ἐριφος. 3. Κόνικλος. 4. Λαγῶς. 5. Πήθης. — **456-460.** Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γραμματικῶς μ' σχηματίζονται αἱ λέξεις: μάχη, μπρός, ὄμος, ρωμῆ, τέμα.

461. Ἄν τῷ ἀρμόγῃ θέλῃν νὰ μάθῃ τὸ νὰ κοιμᾶται σχολαστικῶς, τοὺς ὀφθαλμοὺς του κλεισὰς ἐστῆθι πρὸ τοῦ καθρέπτου προσεκτικῶς.

462. Πρέπει τις νὰ ἐκρίνῃ τὸ κακὸν πρὶν πάλαιωσῃ.

463. Ἐθῆνος (εὖ, οἶνος). — **464.** Χιλιάς, ἴλιος. — **465.** Παραφλ. — **466.** Μ
467. Εἶχε πέντε τέμα. — Χ Η Ν
468-472. 1. Νικίας 2. Ἐδν. Μ Η Δ Ε Α
 θηπας. 3. Σησιλας. 4. Εἰρῶ. Ν Ε Α
 μεδων. 5. Μυρανόνης. — **473.** Πα- Α
 ρρηγορία τῶν ἄρρωστο ὡς πού νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ του. — **474.** ΔΕΘΝΙΑΔΑΣ, Ἑλλάς, Ὄμιος, Νέδων, Ἰωνία, Δανία, αἰδώς, σέλας. — **475.** ΣΕΑΡΗΤ, ΟΡΦΕΥΣ (1. Σὺλων. 2. Πρώρα. 3. ΑΦνεός. 4. ΡΕα. 5. ΤΥρος. 6. ΗΣαίας). — **476.** Τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι πικραῖ, οἱ δὲ καρποὶ γλυκαῖ.